

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

Bíró Pál
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor-
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Sátoraljaújhely.

— Második közlemény. —

— aug. 1.

Városunk a fejlődés gazdasági feltételei tekintetében nem a legkedvezőbb helyzetben van. Mint piac alig számít. Terménykereskedelme jóval kisebb, mint a vármegyebeli vidéki városok egynémelyike. Restaurált szőlőinek termékét válságos körülmények értéktelenítik el, de különben is még évek választanak el attól, hogy a szőlőkultúra befektetésre s így a gazdasági élet némi föllendítésére képes tőkét produkálhat, mert a kölcsönök a prioritás. Iparunk, kereskedelmünk tengődés. Ily körülmények között a közteher progresszivitása aggasztó, pláne ha még csak kilátásunk sem lehet arra, hogy fokozódó közterheink ellenértékéül valamit kaphassunk.

Ujhely egyébiránt geográfiailag is szerencsétlenül szituált város. Vidékre Kassa és Miskolcz gyakorolnak gazdasági tekintetben elensúlyozhatatlan attrakciót. A törekvés, hogy városunk némileg ipari fontosságában emelkedjék, pium desiderium maradt. Még az államvasútak gépjavitó-műhelyét is leszerelték, egyéb ipari vállalkozás alig ad néhány cseppnyi vért a gazdasági organizmus artériáinak.

Ily kedvezőtlen gazdasági föltételekkel küzdő város vezetéséhez fokozott éberség, a minuciákigmenő takarékoság, az erőgyarapodást biztosító, vagy legalább a hanyatlás föltartóztatására irányított gondosság életkérdés, különben a pusztulás, az eladósodás semlyékének ásunk medret.

Minden elfogulatlan ember igazat fog adni abban, hogy az utóbbi évek alatt Sátoraljaújhelyben a drágaság ijesztő mértékben növekedett. Tekintse meg minden család fő háztartási számadásait, az összehasonlítás a jelenlegi s a pár év előtti árak között meg fogja döbbsíteni.

Mi nem kutattunk ezen állapot okai iránt, de nem zárkozhattunk el a közveszély konstatálása elől. Mondják hogy a vidéki termelőkhöz mesterségesen riasztatnak el az ujhelyi piacról, hogy a drága helypénz, a zaklatás, a rossz piacrendezés az ok. Vagy az okok egyike, másika. Akárhogy van a dolog, a város vezetősége igyekezzék a baj forrását kipuhatolni és haladéktalanul segíteni rajta ha módjában áll. Mert a megélhetés megnehezítése, a betevő falat megdrágítása által előidézett állapot hova-inkább tarthatatlanabbá fogja tenni a rendezett tanácsot. Pokolba az urbanitás követelményeivel ott ahol azokat a nyomoruság váltja

ki. A teherviselési képesség mérlegelésénél a polgárok legszerényebb életviszonyok közt élő rétegei méltatandók első sorban figyelemre. Ahol a szegénységet a proletariatusba üzheti a szerencsétlen községi adminisztráció, ott szó sem lehet haladásról. Már pedig Ujhely azon az uton halad. Saturnus maholnap belé harap a saját magzataiba. A rendezett tanácsú város idáig jobba nem tett semmit, csak drágábbá azt a rosszat ami meg volt. Kellemesebbnek senki sem mondhatja városunkban az életet mint aminő volt, de drágábbnak mindenki.

De hát talán az urbanitás terén haladtunk? Talán áldozatokat hoztunk a csin, a kellemesebb lét követelményeinek? Semmit. Nincs egy árnyékos pihenője a fáradt embernek, nincsen egy gyülekező helye a társas élet után áhító polgárnak, nincsen egy kiránduló helye a gyermekeknek, ahol az összezás veszélye nélkül a szabad levegőt élvezhetnék. Ujhely a pin-cék, a korcsmák és kávéházak városa. Husz estendőnél régiebb óhaj hogy a Torzsáson legalább egy fabédét építtessen a város, ahová a majálesző közönség a zivatar elől bemenekülhet, s hisszük hogy husz évnél tovább tartó óhaj marad még ezután is.

Talán rendeztük a szegényügyet? Nem. A koldusok raja lepi el a várost. Szombatoként egymásnak adják a kilincset. Nem az alamizsnát sajnáljuk tőlük, hanem a megkoldultatással járó kellemetlenség, a ragály behurcolásától való aggodás teszik jogosulttá azt a kivánságot, hogy a valóban reá szoruló szerencsétlenek állandó és emberies segélyezése európai formában történjék.

Eszünk ágában sincsen egyesekeket tenni felelőssé a feltárt bajok miatt. Mindnyájunk bajáról lévén szó, válvetve kell törekednünk azok elhárításán. De a tizenkettedik órában vagyunk. Több könnyelműségről hallani sem akarunk, a frázisokból nem kérünk, az optimizmusban nem hiszünk. Tenni kell. Ma és nem holnap.

Első kötelessége a városnak a megélhetés, a gazdasági föllendülés követelményeit munkálni. Ha nagy arányokban nem lehet, az apróbb tényezők tühegyre szedésével. Ami helyi drágaságot okoz azt könnyörtelenül mellőzni kell. A húsnek, kenyérnek, piacon beszerezhető élelmi szereknek fillérekben jelentkező megdrágítását sem szabad megtűrnie nem hogy előidézze. A szegény ember táplálékainak megkevesbbitése egy jelentőségű vérenek és végeredménye-

ben életerejének, munkaképességének csökkentésével. A rosszul táplált ember munkája is rossz, a hanyatló életerő a betegségek előtt tár kaput, az éhes ember pálinkával pótolja a táplálékot s lassankint az alkoholizmusba merül, családja elzüllik, gyermekei koldusokká lesznek, az apróbbakat elnyeli a köztemető. Nincsenek kis dolgok, csak azoknak látszanak. Elő kell venni az objektivitás nagyító üvegét. A rendezett tanácsú város gondos munkás édes anyja legyen, és ne festett félvilági dáma.

Kereseti forrásokról kell gondoskodnunk. Kapacitálni kell az államot, hogy Sátoraljaújhely a magyarság nyelvhatárán missziót van hivatva betölteni, tehát adjon munkát. Helyreállíthatja a gépjavitó-műhely előbbi munkáslétszámát, sőt fölszerelheti azt a telepet több és fontosabb munka elvégzésére, ami nemcsak egyoldalú helyi érdeket fog szolgálni.

Összekötetések keresendők, amelyek révén a város ipartelepét nyervehessen. Gőzmalmot, sörgyárat, terményraktárt, amelyek Sátoraljaújhelyt terménypiaccá tennék s munkát, tehát életet nyújtanának a polgárságnak. Abszurd állapot, hogy Nagymihály és Gálszécs terménypiacai élénkülnek, a sátoraljaújhelyi pedig napról-napra sorvad. Próbát kell tenni a helypénz és a vámsok elengedésével a terményel-árusítókkal szemben. Tűrhetetlen dolog, hogy a szomszédos faluk láttanak el raktárakkal, amelyek fölfogják a terményforgalmat, alakítják Sátoraljaújhely ereit, mind a helyi igazgatásra visszavezethető okok miatt.

Garnizonná kell tenni a várost. Ad vocem katonaság! Azt halljuk, hogy városunk a jelenben itt állomásozó honvédszázalókat is elveszti, még pedig speciális ujhelyi mizériák miatt. Nincs ura a kaszárnyának, kellő időben a legszükségesebb reparációt el nem végzik. Bosszantják a parancsnokságot, ujjat húznak vele unos-untalan. Bezzeg Miskolcz kapva-kap a kedvező alkalmon s egy szóra építeti az ezred-laktanyát. Hát tisztelt rendezett tanácsú város, ha szabad kérdeznünk, nem fogja-e koldus városunk megérezni annak a cirka negyedmillió koronának (vagy annyinak amennyinek) a hiányát, a melyet a honvédek hoztak forgalomba? Nem fog-e csökkenni sok embernek a keresete, nem marad-e néhány ház lakatlan, sőt nem kényserít-e a szükség egynémelyiket a városból való kivándorlásra.

Mi egy árva kardos fináncot sem veszthetünk el, nem egy honvéd zászlóalj, a város szemmel lát-

ható hanyatlása nélkül. Azzal hogy egy regementet járunk fel kunyorálni, helyre nem üthetjük azt a kolosszális hibát, hogy elveszítjük a jelenlegi kis de igen becses helyőrségünket. Hát a kaszárnyáért ki fogja fizetni az annuitást? Egyebekről későbbben.

dr. Kossuth János.

— aug. 2.

A képviselőválasztók névjegyzéke.

Tegnap telt le az a határidő, amellyel a királyi Kurához, az 1903. évre érvényben lévő képviselőválasztói névjegyzékek ellen fölbevezéssel lehetett élni.

Miniszteri rendelet a cselédpénztárakról. A földmívelésügyi miniszter a gazdasági cselédpénztárak dolgában fontos újítást léptetett életbe. A törvényhatóságokhoz intézett legutóbbi leiratával elrendelte, hogy a gazdasági közönség ezentul nem tartozik névszerint bejelenteni cselédeit a pénztárnál, hanem elegendő a foglalkoztatott cselédek számának közlése is.

Közigazgatásunk a forradalom után.

— Visszaemlékezés. —

— július 30.

A megyei hivatalnokoknak definitív szervezésük ideje elkövetkezett Zemplénben is. E ezelből Kassán Comissio nevezetett ki, melynek tagjai Kócz cs. k. Helytartósági alelnök, Schuller helytartósági tanácsos, Hedri (sáros) megyei Törvényszék elnöke, Hlavart kerületi fő állam ügyész voltak.

A concursus kihirdetett, kimondatott, hogy németül tudni kell, a fő szolgabírószágot aspiránsok pedig törvényt végzetek legyenek.

Megkezdett a folyamodásírás; megyénkbel csak egy folyamodást tudok, melyben a folyamodó, Bárczy Menyhért, világosan kitette, miképp németül nem tud; a többi mind tudott, noha sok kenyeret nem volt képes németül kérni, attyafia Zemplénben egynek se volt, senkivel öszve-köttetésbe nem állott sat. Ezek mind ki jelelve conditiók voltak.*

Sok idő mulva a kinevezések megjöttek.

Zemplénből applicatióba jöttek: Bárczy Menyhért mint Tokai fő szolga Bíró, — Reviczky Guszi Beregre, — Reviczky Imre Ungbba, Vajda Sigmund (egyébb eránt Zempléni nem is volt, mivel csak a forradalom alatt származott Tályára) Beregre** — Füleky György*** Ungbba. Kristóffi, Gróf Barkóczinak volt kaszárnya, ki iskolákat se végzett, Beregre. — Szolga Bírói segédeknek Eperjessy Pista és Horváth Bert, mindketten Zemplénben. Róllam**** halgattott az írás. Maradtam in loco. Az itt említett közzül a megyei életben csak a két Reviczky és Füleky György szolgáltak, a többi mind a forradalom utáni idő creaturái.

* Vagyis ki volt irva a pályázatban föltételnek.

** Más egykoru feljegyzésben vele mint pataki szolgabíróval találkoznak.

*** 1848-49-ben főszolgabíró Zemplénben.

**** T. i. az Emlékirat szerzőjéről, Vádnay Györgyről. (Néh. Vádnay György kézírataiból.)

Törvényszékünk elnöke, Szögyényi Imre, megmaradt, még pedig különösen. A Törvényszéki elnökök propositiójakor az ő felsége elibe tett terjesztési listából Szögyényi kihagyatott, Zemplénbe Beör proponáltatván a ministerium által.

Ő felsége nézegetvén a felterjesztettek névsorát, kérdést tette Szögyényi eránt. És midőn előadattott, hogy ő pensióba tétetnék, vette a császár a tollat és Zempléni Törvényszék Elnökének Szögyényit maga beirta. Ennél nagyobb patrocínium már nincs.

Csudálkozol barátom ily pártfogás felett? Szögyényi Imre régi szolgáló és közkedvességű, leg becsületesebb ember, de — quod plus — ne feledd, hogy Bécsben egyik bátyja az állam fő tanács kitűnő tanácsosa, a másik bátyja a pénzügyi ministeriumban osztály főnök.

Akarsz többet? Törvényszékünk eddigi derék tagjai mind elmaradtak, kivéven Bartus Mukit, ki Kassára megyei Staats-Anwaltnak, onnét később kerületi fő Törvényszéki Tanácsosnak vitetett. Eszes, jeles észtehetségű, könnyű munkája, de hamis úri ember.

Törvényszéki tagokká lettek: *Matavovszky* János, a mi kedves volt főnökünk, *Horváth* Vince, Kassa városa volt cancellistája, *Móritz* Péter Unghból, *Dolinai* Péter nem tudom hova való orosz diák.

Fő Szolga Biráink magyarok lettek még Sárosból *Bornemisza*, a szerencsi kerületben is igen becsületes embernek tartatik, Tokajba, mint említém, *Bárczy* Menyus, Ujhelybe *Nechrebetzky* Sándor, mint mondják valami ungi orosz pap fia, a Bodrogközön *Glosz* Károly gömörből, Gálszécsben *Alt*, *Richter* tályai prépostnak a sógora. A többi 6 fő Szolga Biró német, kiket nem emerek.

Ezek közül három éppen Szent-István napján érkezett Ujhelybe s e nap reggelén a hitet a főnöki hivatalba le is tették. Hitvány öltözetbe láttam őket. Hármuknak forhmetjek volt, mit nálunk már a jóraváló inas se hord. Másnap állomásukra kellett menniök, de hogy Ujhelyből kimehessenek, a fenyítő intézet dotatiójából — jövőbeni beszámolás mellett — hármán száz pengő frtot kaptak. Felültek egy tót szekérre s elmentek *Miseria cum aceto!*

Az organisatio alkalmával *Zemplén*, kivéven az Ujhelyi, Bodrogközi, Tokaji és Szerencsi kerületeket, *Tót megyének mondatott ki*. Ezen négy járásban a per tárgyalása magyarul engedtetett meg, a többibe a német nyelv használása parancsoltatott meg.

Közli:

Dongó Gy. Géza.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

A jegyzők nyugdíjügye.

— július 31.

Marikovszky Bertalan, a Szerencsi járási községi és körjegyzői egyesület elnöke, most hogy a szeptemberi megyei közgyűlés előtt a községi és körjegyzők nyugdíjazásáról, valamint ezek özvegyei és árvái ellátásáról szerkesztett szabályrendelet kérdése aktuálissá lett, a legutóbb megtartott közgyűlésről szóló jegyzőkönyv közlésére kérte fel szerkesztőségünket. Egyszeremint felhívta az uton a megyei jegyzői kar figyelmét, hogy a ki e jegyzőkönyv tartalmát magáévá teszi, közölje ezt a vármegye főjegyzőjével.

A jegyzőkönyv a következő:

Jegyzőkönyv,

felvételét Szerencsen, 1902-ik év július hó 15-én, a szerencsi járás községi és körjegyzői-egylet reudkivüli közgyűlésén.

Jelenvoltak:

Marikovszky Bertalan egyleti elnök, Jászai Pál egyleti jegyző, Pethő

Dániel, Jászai Zoltán, Szoboszlai Lajos, Sári Béla, Bassnár Pál, Szűcs István és Groszman Adolf egyleti tagok.

Egyleti elnök üdvözölve a megjelenteket, indítványozza, hogy Pintér István főszolgabíróért, mint az egylet diszelnökéért küldöttség menesztessék, felkérendő, hogy jelenlétével tisztelné meg egyesületünket s vezetné tanácskozmányainkat; az indítvány egyhangu helyesléssel elfogadtatván, a küldöttség meghívását fent tisztelt diszelnök elfogadva annak élén megjelent, a jelenlévő tagokat üdvözölve az elnöki széklet elfoglalva, a gyűlést megnyitotta. A jegyzőkönyv hitelesítésére Pethő Dániel és Szoboszlai Lajos egyleti tagokat kérte fel.

Tárgy:

A tekintetes vármegye hivatalos lapjának 16-ik és 17-ik számaiban 199/11002. szám alatt kihirdetett „a községi és körjegyzők nyugdíjazásáról, valamint ezek özvegyei s árvái ellátásáról” szerkesztett szabályrendelet feletti tanácskozás.

Elnöklő főszolgabíró a jelenleg életben lévő miniszteri jóváhagyással bíró — valamint a tervbe vett kihirdetés alatt álló szabályrendeleteket felolvastatván, a két szabályrendelet pontról-pontra összehasonlított; s miután utóbbi előbbivel szemben némely pontokban előnyösnek, némely pontokban pedig hátrányosnak mutatkozik, a jelenben életben lévő szabályrendelet felfüggesztését, helyesebben hatályon kívül helyezését és az újjal való kieserését csak azon feltétel alatt kéri a jegyzői kar, ha a hátrányos pontok az új szabályrendeletbe az alábbi módosítások mellett vétetnek fel, illetve hagyatnak ki.

1. A 2-ik §. e) pontja csak azon esetben legyen éjertartva, ha a szomszéd törvényhatóságokkal a viszonság létrehozható, mert más esetben nem is képzeltető, hogy valaki 50 éven felül lépjen a jegyzői pályára, sőt ily korrall való belépés más esetben ei sem fogadható, — a viszonság kieszközlésére kéri az értekezlet a tek. vármegyét.

2. A 2-ik §. 9-ik pontjait akként kéri módosítani az értekezlet, hogy a községek és körjegyzőségek hozzájárulása a jegyzők és körjegyzők nyugdíj törzsfizetéseinek (ideértve egy község valamennyi jegyzőjét) 5%-ába állapittassék meg, az államosítás idejének bealltáig.

3. A jelenleg életben lévő miniszteri jóváhagyással bíró szabályrendelet 31-ik §-a felveendő az új szabályrendeletbe; t. i. a tekintetes vármegye tekintve a helyre nem hozható — a nyugdíj-alaptőkét megrövidített veszteséget: 4000 koronát fizet évenként az alap javára az államosítás befejeztéig, még pedig oly formán, hogy a be nem fizetett összeg az életben lévő szabályrendelet életbe léptétől kamatostól, azontul pedig pontosan fizetessék be.

4. Ugyancsak fentartandó az életben lévő szabályrendelet 18. §-a, így az új szabályrendelet 10. §-ának 6. pontja kihagyandó.

5. Az új szabályrendelet 10. §-ából a régi jegyzők által utánfizetendő 3% kihagyandó, mert az a pár évi 2% fizetés szabályrendeleten alapult, így azt visszahatólag törvényteleníteni nem lehet. — A segédjegyzőkre, valamint a fizetési mulasztást elkövetőkre vonatkozó része azonban mint üdvös intézkedés, fentartandó.

6. A segédjegyzők nyugdíj jogosultsága nem 24 évtől, hanem a jegyzői oklevél megszerzésétől számítandó.

7. Az özvegyek ellátására vonatkozólag a világozság kedvéért kimondandó, hogy az özvegy elhalt férjének egész nyugdíjának felét, (mely 500 koronánál kevesebb nem lehet) nem pedig szolgálati idejéhez mért nyugdíjának felét kapja.

Ezen módosítások mellett üdvözli az értekezlet az ily szabályrendeletet, s megnyugvással fogja venni annak a jelenlegivel való kieserését.

Ezekután jelen jegyzőkönyv, — mint a szerencsi járás jegyzői karának együttes óhajta a tekintetes vármegye főjegyzőjéhez — a fent hivatkozott számú rendeletben meghatározott időn belül beadatni határoztatván, beadatott és aláíratott.

Kelt mint fent:

Jászai Pál, Marikovszky Bertalan, egyleti jegyző, egyleti elnök.
Szoboszlai Lajos, Pethő Dániel, egyleti tagok.

(Városi közgyűlés. Sátoraljaúj hely város képviselőtestülete ez évi augusztus hó 5-én délután 2 órakor rendkívüli közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Özv. Szkrak Józsefnél megkötött szerződés elfogadása. 2. Csoltkó József vételi szerződésének elfogadása. 3. A jóváhagyott gyámügyi szabályrendelet kihirdetése. 4. Pénztár vizsgálati jegyzőkönyv bemutatása.

(Rábmunkások létszámát nem szaporítják. Annak idején hírül adtuk lapunkban, hogy a vármegye közigazgatási bizottsága felirt az igazságügyi kir. miniszterhez és kérte, lenne kegyes küldetni Sátoraljaúj helybe az aradi, illetve a n.-váradí főügyészégi kerületekből még vagy 70—80 rábmunkást, mert az itt rendelkezésre álló rablétszám nem elegendő a szőlőtulajdonosok részéről bejelentett kielégítésére. Az igazságügyi kir. miniszter, mint értesülünk, a felíratra elutasító választ adott.

(Versenyárgyalás. Abauj-Torna vármegye kir. államiépítészeti hivatala a Kassa-jabloniczai közuton levő 2. számú műtárgy újjáépítésének biztosítása céljából versenyárgyalást hirdet a f. évi aug. hó 4-ik napjára. Az építésre engedélyezett összeg 7507 kor. 74 fill.

(Pályázat községi jegyzőségre. Vámos-Ujfalu községben a jegyzői állás megüresedett. Az új jegyző megválasztása augusztus hó 23-ik napján lesz. Részletesebb tájékoztatással szolgál erről a dologról az érdeklődőknek a ma megjelent vármegyeci Hivatalos Lap.

JEGYZETEK

a hétről.

Régi dolog az, hogy ha minálunk az országos politika annyi erőt, annyi érdeklődést le nem kötne, mint amennyit tényleg fogva tart, akkor jóval előbbre volnánk mindenféle tekintetben. De politikáló nemzet vagyunk. S politikai tultengésben szenvedünk. Nálunk egy kis város irányítóinak mindig inkább attól fáj a fejük, amit az országos politikai pártok felkavarnak, mint attól, hogy miként végezik el a saját ügyes-bajos dolgait s miként vezetik ama város irányítását. Egy politikai pletyka élénkebben foglalkoztatja az elméket, mint a város akármilyen vitális érdeke. Sőt tovább megyek. Összeforrasztják valamelyik vezető férfi politikai pártállását ama szereplésével, melyet a városi ügyekben kifejt. Pedig városi politika és országos politika két különböző dolog. De ezt nem igen veszik figyelembe a tisztelt polgárok. És merjük állítani, hogy nekünk kedvesebb az, ha látjuk, hogy valamely derék férfi városi ügyeinkkel foglalkozik, a mi létérdekünk: városunk fejlődésének szolgálatában áll, mintha nagyhangon lenyilatkozta a füttyökös doktrínát és becses véleményét nyilvánítja a kiegyezés felől. Nem azt akarjuk mondani, hogy az országos politika dolgait ne kísérvük figyelemmel. Az kétségkívül szükséges. De ne áldozzuk minden erőnket esakis olyan politikai természetű ügyek megvitatásával, melyek sokszor nem is tulságos fontosságúak és nálunk nélkül is igen szépen elintéztetnek. Az így megmaradt erő-felesleget pedig fordítsuk a saját közvetlen érdekeink felé.

Dr. Kossuth Jánosnak városi ügyeinket illető, lapunkban megjelent fejtegetései keltették bennem ezeket a gondolatokat. S óhajtanám, hogy azok nyomán az érdeklődés nagyobb mértékben fordulna városi ügyeink felé. Tessék megvitatni a dolgokat pro és kontra, abból alakul ki az igazság, melynek keresése minden — a közélet terén működő embernek a legszigorubb kötelessége. Tegyük félre az indolenciát, mely nyomasztó teher gyanánt nehezült közéletünkre, hességessük el az ok nélkül felelesztett politikai ballonokat, melyek a világpolitika és országos politika tág légkörében kalandoznak és lássunk a dolgaink után. Ne politikáljunk már mindig pipaszó és spriceeres krigli mellett édes semmittevésben, mint Pató Pálok, hanem nézzünk széjjel a közéletünk belső életében, nézzünk széjjel és látni fogjuk, hogy temérdek a hiba, melyet orvosolni kell, nagy az elmaradottság és ugyan csak mérőföldes lépésekkel kell végigmérni az utakat, ha nyomába akarunk lépni ama bizonyos korszellemnek, melynek lehelletét nem éreztük meg, vagy nem akartuk megérezni. Nem személyekről, nem testületekről szól ez, hanem beszélünk általánosságban és újból hangoztatjuk, hogy ki kell lépni a gazdasági haladás, a városi ügyek gondozása terére és itt kell keresnünk a boldogulást, nem a hecc politikában.

Hangos kürtészó vidám hangja mellett porlepte katonák vonultak át a mult héten városunkon. Fáradtak szegények, de derekasan kilépnek, amikor városba érkeznek. A lefüggönyözött ablakok mellől egy-egy ragyogó női szempár kíséri a tiszt urakat. Ambár az uniformis hajdani varázsa tűnőfélben van. Bizonyos demokrata irányzat szellője lengedez, mely nem kedvez a zárt militarizmusnak. Immár csak egy-egy női szívnek imponál a cifra uniformis. Meglehet különben, hogy e tárgyban élénken esáldodom és a női szívek még mindig a régi rajongással gondolnak a kétségtelenül tetszetős tiszt urak iránt. Nem vagyok illetékes arra, hogy e tárgyban döntsék, rábizom azt szellemes tárcáirónkra, N. Elza kisasszonyra, akit ezennel felkérek, hogy a katonaság és a szépnem közötti viszonyt legyen szíves elemezni, különös tekintettel a tüzérségre és a lovasságra, nem hagyván ki a számításból a tartalékos tiszteteket sem.

HIREK.

Krónika.

— augusztus 1.

Teszem közhírré tisztelettel: Hogy immár elmúlt július, És megindult a tramwey-járat A sauhelyi omnibus, Igen, az omnibus . . .!

Nem kell tehát a szőlőhegyre Ezután gyalogolni már: Hiszen „knapp” Károlyfalva mellett Az omnibus ugysis megáll, És mostan vesztég áll . . .!

Mig tehát multi krónikámba Théma után jajongtam én, Most nyakamon a Wollner cirkusz S „Breiner”-ben pazar pompa, fény, S az omnibus-regény.

Megirhatnám forró rímekbe Hogy mily meleg volt július, De minden rím te érted cseng most, Igen, te érted omnibus. És neked omnibus . . .!

Remélhetjük, hogy méltó lesz rá, S pontos leszel, mint a halál, Mert főkellék az omnibusnál, Hogy „knapp”-ra járjon, hogy ha jár . . . Igen már, hogyha jár!

—th.

— **Egyházmegyei gyűlés.** A felső-zempléni ev. ref. egyházmegye őszi közgyűlését ez évi augusztus hó 28-án Bodzás-Ujlakon tartja meg.

— **A sátoraljaujhelyi vadásztársulat közgyűlése** folyó évi július hó 31-én tartatott meg. A közgyűlésen a vadásztársulat több kevésbé közérdekű ügyei intézettek el. S azonkívül *Keresztessy Lajos*, a társulatnak éveken át volt elnöke leköszönt tiszteről. Helyébe *Matolai Etele* vármegyei alispánt választották meg a társulat elnökévé. Lemondott továbbá titkári állásáról *Staut József* is, akitnek helyét dr. *Kossuth Jánossal* töltötték be. Pénztárnokká újból *Vágó Gyula* választották meg.

— **A zászlószentelésre**, melyet a helybeli gyártelepi dal-, zene- és önképző-kör augusztus hó 17-én tart, tudvalevőleg annyi vidéki vendég érkezik, amennyi Ujhelyben még nem volt. A vendégek elszállásolása ezért nehézségekbe ütközik. Az elszállásolásnál bekövetkező kellemetlenségek elkerülése végett *Ruttkai Mór*, a műhely főnöke, a város közönségéhez a következő kérelemmel fordul:

„Mélyen tisztelt Uram! A sátoraljaujhelyi gyártelepi dal-, zene- és önképző-kör, mely csekély számú városi tagon kívül az itteni műhely összes mesterembereit foglalja magában, ez évi augusztus hó 17-én zászlószentelési ünnepélyt rendez. Ez ünnepélyt a társulathoz tartozó szokatlan nagy érdeklődés és rokonszenv mutatkozik, az azon való részvételre már eddig is a budapesti, debreczeni, miskolci, szegedi, kolozsvári, piskii és zágrábi műhelyek országos díjakat nyert jeles dalárdái jelentkeztek és főnökeik vezetése alatt nyolcszáz személyen felül ide akarnak jönni. A helyi körünk elnöksége Sátoraljaujhely város mélyen tisztelt polgárságához fordult, hogy az elszállásolás tekintetében segítségére legyen. E felszólítás eredménye, sajnos, meglehetősen meddőnek mondható, amennyiben egy néhány lelkes polgáron kívül nagyon kevesen jelentkeztek vendégeink elszállásolására. Azért bátorítanom magam Urasághoz ama tiszteletteljes kérelemmel fordulni, hogy vendégeink közül jövő hó 17. és 18-ikára (két éjjelre) egy, vagy több személyt ellátás nélkül és ingyenesen befogadni ne terheltezzék. Más kévélssel nagyobb városok képesek hasonló alkalommal 5—600 embernek szállást adni és hazafias munkásaink kénytelenek legyenek lelkesedő kartársaikat visszatartani? Méltóztassék az ide csatolt lapot kérésünk nem teljesíthetése esetén is címre vagy a kir. postán vagy rövid uton elküldeni. Maradtam kitüntető tisztelettel kifejezése mellett Sátoraljaujhely, 1902. július 23-án. *Ruttkai Mór*, máv. műhelyfőnök.

— **A F. M. K. E. közgyűlése.** A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület, mely *József főherceg* legmagasabb védnöksége és *Thuróczy Vilmos* cs. és kir. kamarás elnöklete alatt, az ország felvidékének tizenegy törvényhatóságában, köztük Zemplén vármegyére kiterjedőleg is, az állam feladatait végzi, augusztus 26. és 27. napjain tartja meg évi rendes közgyűlését *Selmec-Bélabánya* sz. kir. bányavárosban, melynek közönsége az egyesületet, huszadik évi közgyűlése alkalmából, vendégszerető falai közé meghívta. A közgyűlés programja a következő: 1. Elnöki megnyitó. 2. Ügyvezető alelnök beszámolója az egyesület 1901/1902. évi munkásságáról. 3. Az elnökség 1901/1902. évi jelentése és az igazgató-választmány határozati javaslatok. 4. Az 1901. évi zárszámadás és a vonatkozó felmentvények megszavazása. 5. Az 1903. évi költségvetés megállapítása és a törvényhatósági választmányok kapcsolatos javaslatok. 6. Az egyesü-

leti alapszabályok módosítása. 7. Indítványok, melyek a közgyűlés előtt 8 nappal az elnökségnél bejelentettek. 8. Az 1903. évi közgyűlés helyének meghatározása. 9. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítőinek megválasztása. A főtitkári hivatal kéri az egyesület összes tagjait, hogy a költséges egyénienkénti megbívás helyett ezt a hírlapi közlést meghívásul elfogadni s esetleges részvételüket a F. M. K. E. főtitkári hivatalánál (Nyitra) mielőbb bejelenteni szíveskedjenek, hogy megfelelő elszállásolásukról még idejében gondoskodhassék.

— **Munkácsy-szobor Munkácson.** Augusztus közepén nagy művész-est lesz Munkácson s a jövedelemből adják meg alapját azon szobornak, amely Munkácsy Mihály emlékét fogja megörökíteni szülővárosában. Ez alkalommal felolvasás lesz, amelyet hangverseny, szavalás és előkép bemutatása fog követni. Az előképet Munkácsy Mihály Milton-kepe nyomán rendezik. A Munkácsy-szoborra különben országos gyűjtést is rendeznek s ez ügyben *Tulcsik Ferenc*, aki a munkácsi Árpád-szobor eszméjét is fölvetette, lelkes fölívást tett közzé.

— **Főbe lötte magát** ma déli 12 órakor *Jakubcsó József* városi napidíjas a városháza adóhivatali helyiségében. A még csak 19 éves fiatal ember az egész délelőtti folyamán semmivel sem árulta el végzetes elhatározását. Mikor kicsiny revolverével főbe lötte magát, a hivatalos helyiségben kivüle még hárman voltak. Az öngyilkos fiatal embert, aki életben van, szüleinek *Kazinczy-utcai* lakására szállították. Tettének okát nem tudják.

— **A sátoraljaujhelyi gyártelepi dal-, zene- és önképző-kör** legutóbb tartott rendkívüli közgyűlésén a titkári állásáról leköszönt *Hlavathy Béla* helyére *Nürnberg Miklós* gyári művezető választották meg, a kire a zászlószentelési ünnep előkészítési munkálatait is rábízották.

— **Révész Imre** táncitanító az idei táncvizsgálatot növendékeivel e hó 5-ikén kedden a Vadászúrt nagyteremben tartja meg. Kezdeté este 8 órakor. A műsor változatos.

— **Borzalmas jelenet** folyt le a minap, mint kassai levelezőnk írja, a fő-utca északi részén. Nehéz társzerkebe befogott lovak valami dologon megvadultak és végig száguldtak a fő-utcán. A fő-utca mindkét oldalán sűrű tömegben sétáló közönség rémülten rebent szét, mert a megbokrosodott lovak egyenesen a gyalogjáró felé tartottak. Azonban *Kassai és Törös* detektívek szerencsére ott voltak a helyszínen és a szekér után futottak. *Kassai* életének kockáztatásával rávetette magát a szekerre, megragadta a gyeplőt és nagynehezen megzabolázta a megvadult lovakat. Ez is csak erejének végső megfeszítésével sikerült neki, mert többször forgott abban a veszélyben, hogy a vágató lovak patái alá kerüljön. Az összeverődött közönség visszafojtott lélegzettel leste a vakmerőséggel határos vállalkozás sikerét és lelkesen éljenezte meg a bátor embert.

— **Táncmulatság a málezai fürdőben.** Augusztus hó 20-án Szent-István napján a málezai fürdőkezelőség a fürdő tánctermében nyári táncmulatságot rendez, melyre a meghívók a jövő hét folyamán fognak kibocsátatni.

— **Halálos kimeneteli szerencsétlenség.** *Havas Gerzon* homonnai szeszgyári bérlő *Moskovics* nevű munkavezetője szekeren hazafelé haladt. Utközben a szekér hámfája leszakadt, amitől a lovak megbokrosodtak és örült futásnak eredtek. A szekeren egy cseléd is ült, aki annyira megijedt, hogy a szekérről leugrott, de oly szerencsétlenül, hogy betört fejét az utca kövezetén maradt. A súlyosan sérült asszonyt a homonnai közkórházba szállították, ahol három napig eszmé-

letlenül vonaglott, amíg a halál megváltotta kinjaitól. Három kis árva hagyott hátra. A szekeren volt *Moskovicsnak* később sikerült a lovakat megfékezni s így megmenekült a veszedelemtől.

— **Betöréses lopások.** A F. Z. írja: hogy a Felvidéken egy idő óta napirenden vannak a betöréses lopások. *Morván, Pazdicson és Vásarhelyen* a cigányok nap-nap mellett garázdálkodnak. A csendőrség e héten kinyomozta a tetteseket és azokat letartóztatta. A nyomozás széles irányban megindult.

— **Rendőri hírek. Zsebmetszés.** A helybeli nagy állomáson R. N. ujhelyi lakosnak zsebéből, a midőn a vonatra készült felszállani, a nagy tolongásban kilopták pénztárcáját, melyben nagyobb összeg volt. A tettes ismeretlen. — **Hat éves tolong.** Egy apró ember került legutóbb a rendőrség kezébe. Az utcán csavargott s onnan hozták a rendőrkapitánysághoz. A neve *Kóbor Sándor*, mindössze 6 éves a kis legény. Hazulról, a szabolcsvármegyei *Éskről* azért szökött meg, mert az apja — mint mondá — nem adott neki szalonját és kenyeret. A kis fiut huzaküldték, illetőségi községébe.

— **Nevelői állást keres egy izr. nevelő.** — Címe a kiadóhivatalban.

— **Kiadó szoba.** A *Kazinczy-utca*n egy, esetleg két fiatal ember részére egy csinosan burtozott udvari szoba kiadó. — Bővebbet a kiadóhivatalban.

SZÍNHÁZ.

** **Komjáthy János** a kassai, sátoraljaujhelyi és máramaroszigeti színházak igazgatója, mint már jeleztük, e hó 7-ikén kezdi meg Szigeten ez évi nyári idényét. A szigeti színházi bizottság igen szívesen fogadta *Komjáthy* és mint ebből is látjuk, a viszony köztök ezental is állandó maradván, a nyár idényére esatlakozik a kassa-sátoraljaujhelyi egyesüléshez.

Mint a *Máramaros* írja, a színházi bizottság folyó hó 27-én *Várad* Gábor elnöklete alatt ülést tartván, elnök „örömet fejezte ki afölött, hogy *Komjáthy János* szinagazgatót s jeles társulatát ismét városunk körében tudhatja, egyszersmind üdvözölte maga, mint a bizottság nevében a jelen volt szinagazgatót, megléven arról győződve, hogy ezt a bizottság minden tagja készséggel teendő magáévá, azon óhajlásának adva kifejezést, hogy *Komjáthy*-nak és társulatának városunkban való működése ne ezen évad folyamán legyen az utolsó. A bizottság az elnöki üdvözlést és óhajlást egyhangulag magáévá tette. *Komjáthy* meg szavakban köszönte meg a városi közönségnek s a bizottságnak iránta s társulata iránt újabb nyilatkozott ezen nagybecsű bizalmát, amelyet kiérdemelt a jövőben is teljes erejéből igyekezni fog, részéről is azon reményét és óhajlását fejezve ki, hogy e városban való ez évi szereplésével nem leend befejezve az ő itteni működése, melynek kedves és becses emlékeit mindig hiven, hálással fogja megőrizni.

Már most azonban szükséges volna, hogy a belügyi kormány a szubvenciót megadja azután is, hogy kassai Nemzeti Színház igazgatója Sátoraljaujhely mellett meg egy várost eatalna *Kassához*. Elvégre ha az ország és francia vidéki színházat azért virul, mert nincs egy állandósítási mániához kötve, éppen így nálunk sokkalta üdvösebb volna ez utról már egyszer végképp letérni. Jöjjünk tisztába azzal, hogy *Kassa* és az ehez hasonló városok csak megerőltetéssel tarthatják el nagy társulataikat — a szükséges szezonon túl. Ha pedig

Milanónak, Veronának, Lyon-nak ele gendő az 5—6 hónapos idény, nem tudjuk, miért kell éppen nálunk ezenfelül is egy helyre lekötözni az igazgatókat.

** **Színészet Szerencsen** cím alatt lapunk mult szombati számában közölt tudósításunkra a T. H.-nak egy be- küldetett aláírása hirtelen neki ront a tudósítónknak, bennünket pedig azzal vigasztal meg, hogy a cukorgyár hivatalnokai igenis pártolják a magyar színészetet, azonban sopánkodik, hogy a város módosabb intelligenciájának nagyobb része csupa megmagyarázhatatlan okokból következetesen távol tartja magát (t. i. a színháztól). Hát első sorban is a tudósítónk ebben az egész dologban ártatlan, másodsor pedig nagy örömmel vesszük, hogy a gyár tisztviselői pártolják a magyar színészetet, de azt már meg nem engedhetjük, hogy a tisztelt be- küldetett ur a szerencsi társadalmat oly irányban korholja, mintha a magyar színészet iránt való érzése, illetve a magyar érzése nem állana fölőtte a bármely oldalról jövő kritikának is. Mert tessék megérteni azt, hogy mi itt nem tisztán egy specialis esetről irtunk, hanem a magyar színészet érdekéről. Tehát nem az érdekel bennün- ket, hogy esteről-estére kik és a társadalom melyik rétege támogatja a magyar színészetet. A fő az, hogy támogassa. Mivel pedig egy-két esz- tendővel ezelőtt a fővárosi újságok is eleget irtak a szerencsi cukorgyárban alkalmazott idegen tisztviselőkről és ennek hatásáról a társadalomra, azt hisszük egész jogossággal, és a tisz- tes reverencia érzetével és főképp a magyar sajtó kötelességéhez hiven jártunk el, amikor jeleztük, hogy az örvendetesen tapasztalt megmagyaros- sodott asszimilációt a magyar színé- szet pártolásával is ki kell tüntetni. Hogy ez most így van, azt ismételtlen is örvendetesen vesszük tudomásul. De azt a szerencsi társadalmat, amely ezt a magyarosító egybeolvadást mind- denkor hazafias érzeténél teljes erejé- vel igyekezett megteremteni, ne tessék specialis esetekből, abból, hogy egy- szer egyik vagy másik jár vagy nem jár színházba — követ megdobálni. Mert az a társadalom csinálta meg azt, hogy most a be- küldetett ur és mi is örvendünk a szerencsi társadalom ma- gyar voltán. Különben is ne tessék kaszt-kérdést felvetni, mert akkor való- ban, megkeseredik az örömről és gyanu- sít a férj majd ahhoz, hogy a békésen együtt- élő magyar érzésben tényleg alaposan egészséges-e ez a társadalom? Mert a tüntetés-sel mi nemcsak azt kívánjuk, hogy ez egy specialis esetben reklam- szerű tüntetés legyen. Ez csak a szin- igazgató zsebének lesz kedves, a mi adja Isten, hogy keserves magyar missziója közben gyarapodjék. Mi a tüntetéssel azt kértük, hogy ennek a régen megvadott gyári társadalomnak a város társadalmával teljes és békés magyaros együttműködését — dombo- rítsák ki. Ha virul a magyar muzsa Szerencsen, üdvözöljük érte Szerencs teljes társadalmát — de kaszt-érzés nélkül. És így békeség legyen ve- lünk mindörökké, egy derék magyar város összes társadalmi elemeinek tel- jes harmóniáját óhajtván.

IRODALOM.

Levél.

Jutok-e eszedbe? vajjon gondolatban Fölkeres-e lelked gyászos éjszakámban? Vagy tán sért az emlék? s elfog a bosszuság Ha nevetem néha emlékedbe hozzák? Jobb volna hallgatnom? akit elfeledtek, Mit keres az még itt, — kit el is temettek... Halgass szívem, halgass; késő már, hiába, Az én boldogságom rég el van hibázva.

... Az volna boldogság, folytatni a régit. Vagy kezdeni újra s csuálni más régit. Ha nem dóre ábránd, ha nem lázas álmok, Te magad, te volnál akit egyre látok, Édes fehér kezéd fogom a kezembe, Ugy néznék hosszasan gyönyörű szemedbe... Halgass szívem, halgass; késő már, hiába, Az én boldogságom rég el van hibázva.

ZEMPLEN.

4. oldal.

Mily sokat gyötörtém. De tudom, te érted: Minden amit tettem, érted volt csak érted. Egyre tépték szívem, egyre marcangolták Késerség és dac, megsértett hűség. Mennyi rosszat tettem! Esett rajtam folt is. El se hinné senki, hogy tán tettem jót is. Halgass szívem, halgass: késő már, hiába. Az én boldogságom rég el van hibázva.

— Óh, mi mélyre estem: mi mélyen az árba, Fázom, egyre fázom, télen úgy, mint nyárba. Nehány színes ábránd az egész világom, Az örökös álom, az amire vágyom... — De ne itélj el... ugy-e te nem vész meg? E tudatot nekem, nekem csak ezt hagyd meg. S nyugalomba térve, — az éji homályba. Ejsz értem egy könnyet, mikor ki sem látja. Barta István.

TANÜGY.

— Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Kénig Franciskát a varannói áll. iskolához rendes tanítónőnek nevezte ki; — Bogovich Anna varannói áll. isk. tanítónőt pedig hasonmítségben Gattajára helyezte át.

— Tanítók közgyűlése. A felső-zempléni ev. ref. egyházmegyei tanítóegyesület e hó 14-én Gálszécsen tartja meg évi rendes közgyűlését, melyre a tagokhoz szétküldött elnöki körlevél szövege az alábbiak szerint:

Tisztelt Tanító Urak! A f.-zempléni ev. ref. egyházmegyei tanítóegyesület évi rendes közgyűlését augusztus hó 14-én fogja megtartani Gálszécsen. A közgyűlés reggeli 9 órakor veszi kezdetét. Azt megelőzőleg választmányi ülés tartatik. Ugy a választmányi, mint a közgyűlési tagok, a jelzett helyre és időre azon figyelemmel kell hivatni, hogy az elmaradók, vagy elmaradásukat kifogástalan okokkal nem igazoló tagok az alapszabályokban meghatározott 4 korona bírsággal fognak sújtani. A közgyűlés az evang. reform. templomban tartandó istentisztelettel veszi kezdetét. A közgyűlés tárgyai: 1.) Elnöki megnyitó. 2.) Jelentés az egyesület évi működéséről és az egyetemes és a közgyűlések jegyzőkönyveinek felolvasása az abban foglalt indítványok tárgyalása. 4.) A fejelem hajdan és most. Felolvasás, ifj. Berecz Károly kis-azari tanítótól. 5.) Mely módszer és eljárás mellett tanítható a magyar nyelv a népiskolában a legsikeresebben. — Felolvasás: Berecz Ottó migléczi tanítótól. 6. Esetleges indítványok tárgyalása. 7.) Pályatérlek kitézése. A tisztelt Tanító urakat ezennel felhívjuk, hogy a jelzett két felolvasás felett elmélkedjenek, hogy azokról nézeteket az egyetemes gyűlésén előadhassák, mert a mértéket megütő felolvasások

pályadíjjakkal fognak jutalmaztatni. Végül e körlevél gyors továbbítása kéretik. Tisztelettel és szíves üdvözlötünk nyilvánításával vagyunk Sátoraljajhely, Gálszécs és Deregnő. Dókus László s. k., az egyesület vil. elnöke, Péter Mihály, ev. ref. lelkész, az egyesület papi elnöke. Váradi Pál, az egyesület alelnöke.

— Iskolai értesítés. A sárospataki ev. ref. főiskolában az 1902—1903-ik iskolai év szeptember hó 1-én kezdődik. Felvétel és beiratkozás; a főgimn.-ban szept. 1—4-ig, a theol. és jogakadémián szept. 1—9-ig, azonban a katonai szolgálatból jövők október 8-ig vétetnek fel. Előadások kezdete: a főgimnáziumban szept. 5, — az akadémián szept. 11. Beiratás az új tanuló részére a gimnáziumban 4 korona, a theol.- és jogakadémián 8 kor. Tandij és egyéb címeken a gimnáziumi tanulók közül az I—II. osztályu prot. vallásuak egész évre 50 koronát, nem protestánsok 60 kor.-t a III—VIII. osztályuak, ha protestánsok 48 kor.-t, ha nem protestánsok 64 kor.-t fizetnek. A theol. akadémián a tandij egész évre 18 korona. A jogakadémián a prot. vallásuak egész évre tandij és egyéb címeken 64 koronát, a nem protestánsok 86 koronát fizetnek. A theol. akadémián hallgatói s a prot. vallásu joghallgatók az ünnepi követség (legatio) jótéteményét élvezik. A joghallgatók s gimn. tanulók tandij elengedésben részesülhetnek s az erre vonatkozó kérvények aug. 25-éig a főiskola igazgatóságához nyújtandók be. Szorgalmas és jó előmenetelű tanulók szorgalmi díjakban és tápintézet jótéteményben (ingyenes, 40, 80 és 120 koronás helyek) részesülnek a tápintézet étkészés szept. 5-én kezdődik. A városban a főiskola igazgatóság által engedélyezett helyeken szállás és ételmezés olcsó áron kapható. Tudakozódásokra készséggel ad felvilágosítást úgy a főgimn., mint az akad. igazgatói hivatal. A sárospataki ev. ref. főiskola igazgatóságá.

KÖZGAZDASÁG.

Felhívás sörárpa-kiállításban való részvételre.

augusztus 1. A pozsonyi II. orsz. mezőgazdasági kiállítás keretében sörárpa-kiállítás rendezése is tervbe vétetett. Ilyen sörárpa-kiállítások Budapesten évenként szoktak tartatni, de — sajnos — a gazdaközönség igen csekély részvételével. Nagyon kívánatos volna,

hogy Pozsonyban ezen árpakiállítás a szokottnál jóval nagyobb méretű legyen, mert nemcsak a kiállítást látogató magyar gazdaközönségre birna érdeklődéssel megfigyelni, hogy Magyarország egyes vidékein milyen sörárpa termeltek, hanem a kiállítóknak is hasznos lehet volna, mert a külföldi látogatók — akikre Pozsonyban biztosan lehet számítani — megismernek a magyar sörárpat és ez árpakivitelünkre előmozdítólag hatna.

A legtöbb oly terménykiállításnak, melyen üvegekben vagy zsákokban magvak állítatnak ki, nem sok értelme van, mert azokból a szemléző gazdaközönség nem sok tanulságot meríthet. Egészen más ez azonban a sörárpa-kiállításnál. Kiszemeléstől itt is lehet ugyan jobb magmintát kiállítani, mint amilyen a gazdaság átlagos termése, de a sörárpa minőségének megállapításánál nemcsak a szem nagysága, hanem olyan tulajdonságok is határoznak, amelyeket kiszemeléstől elválik a kiállított árpaminta a gazdaságban termelt sörárpanak hű képét nyújthatja.

Az elmondottak alapján azon kéressel fordulunk a t. sörárpa-termelő gazdákhoz, hogy szíveskedjenek ezen sörárpa-kiállításban minél nagyobb számban résztvenni.

A kiállításban részt vehet minden magyarországi termelő 1902. évben termelt sörárpájával. Az árpaminták a kiállításra augusztus 1 és 20-ika közötti időben küldendők be bérmentesen az alulírott címére Magyar-Óvárra. A beküldendő árpa mennyisége 5 kg.

A beküldendő árpamintákat szakértőkből alakított bizottság bírálja meg és a legjobbnak talált sörárpa díjaztatni fognak.

A kiállított árpaminták termelési viszonyai is föl lesznek tüntetve, amiért is kérem azon t. gazdákat, akik a kiállításban résztvenni óhajtanak, hogy ezt velem egy levelező-lapon tudatni szíveskedjenek, hogy a bejelentési lapot idejében megküldhessem.

Cserháti Sándor, csoportbiztos.

* A baromfityesztők országos egyesülete alkalmat akarván nyújtani a baromfityesztés egyes kérdéseinek beható tárgyalására, a pozsonyi II. orsz. mezőgazdasági kiállítás-kapcsolatban baromfityesztési kongresszust rendez Pozsonyban. Az I. baromfityesztési kongresszus Pozsonyban ez évi szeptember hó 14.

napján fog megtartatni. A kongresszuson részt vehet minden a baromfityesztés iránt érdeklődő férfi vagy nő, aki a rendezőbizottságnál jelentkezik és a tagsági díjat, 3 koronát legkésőbb ez évi augusztus hó 20-ig a rendező baromfityesztők országos egyesülete pénztárába befizeti.

* Országos vásár. A nagymihályi Nagyboldogasszony-napi országos vásár augusztus hó 11. és 12-én fog megtartatni.

SPORT.

A nagymihályi tennis társaság saját alapítókéje javára e hó 9-én a Barnai szálló összes termeiben zártkörű táncmulatságot rendez. A táncmulatság kezdete este 8 órakor. A táncmulatság előtt délután 5 órától Lawn-Tennis verseny, mely utóbbi azonban kedvezőtlen idő esetén elmarad. Rendezőség: Machnyik Andorné elnök, I'sépy Zoltán társelnök. Widder Béláné, dr. Fuchs Ignác, dr. Eperjessy Lajos, dr. Fuchs Ignác, alelnökök. Dr. Gück Samuné, dr. Kellner Mihály pénztárnokok, Bartus Elza, dr. Spiegel Ödön jegyzők. Dr. Eperjessy Lajosné, Fröhlich Cory háznagyok. Dr. Bartus Sándor, Fail Ilonka, Friedman Mihály, Garbinszky Sándorné, dr. Glück Samu, Haidinger István, Horváth Sándorné, Horváth Sándor, I'sépy Zoltán, Karcub Anna, Karcub Emma, Karcub Gyula, Karcub Mariska, dr. Kállay Józsefné, kassai Farkas Emma, Kulin Imre, Pogány Auróra, Polányi Géza, Polányi Jenő, Polányi Teréz, Szöllösy Sándor, Tholva Imre, Tholva Jolán, Vasily János, Vas József, dr. Widder Márk választmányi tagok.

Vivótanfolyam Nagymihályon. Könyvny Kyss Albert, kassai vivómester augusztus hó első napjaiban Nagymihályba érkezik és több hétre terjedő vivótanfolyamot nyit.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

J. Havaj. Átdolgozva keddi számunkban közölni fogjuk. Deák. A kerületi postaigazgatóságokhoz augusztus hó 15-ig. K. M. Budapest. Szívesen, közérdekű dologban mindenkor. K. M. Csörgő. Nagyon köszönöm a megírt levelet. Igen köszönöm. Arra a kérdésre közlök a választ. Határa nem mehetek, mert ugyanakkor itt vagyok nagyon, de nagyon elfoglaltam. — th. Nem közölhetők: Mindig, mindig ide... (Költemény) Utazás a holdban (Parodia részlet Cyranó-ból.)

Kiadó tulajdonos: Éhlert Gyula.

H I R D E T É S E K.

Magyarnak PÉCS. — Németnek BÉCS.

Schönwald Imre

ékszergyáros, órák és látszerész PÉCS.

Három évi írásbeli jó állás.

Ne küldjük pénzünket külföldre!

Hazai iparunkat előmozdító céggel mindenemü arany és ezüst tárgyak, órák és minden e szakmába vágó cikkek sokkal olcsóbban, jobban és megbízhatóbban szerzethetők be, mint a külföldön

Valódi ezüst női rem. óra frt 6.—	Valódi ezüst páncél óraláncok m. kir. fémjelzéssel.
Ugyanez dupla fedéllel frt 8.—	15 gramm sulyban frt 1.20
Valódi 14 kar. arany női rem. óra frt 14.—	20 gramm sulyban frt 1.50
Ugyanez dupla fedéllel frt 18.50	30 gramm sulyban frt 2.20
	40 gramm sulyban frt 2.60
	50 gramm sulyban frt 3.25
	60 gramm sulyban frt 3.80
	70 gramm sulyban frt 4.50
	80 gramm sulyban frt 5.20
	100 gramm sulyban frt 6.50
	150 gramm sulyban frt 9.50

Valódi 14 kar. aranyláncok 40 féle divatos mintában.

20 gramm sulyban frt 24.—	40 gramm sulyban frt 47.—
25 gramm sulyban frt 30.—	50 gramm sulyban frt 58.—
30 gramm sulyban frt 37.—	60 gramm sulyban frt 69.—

köves lógók nélkül mérve.

Egy 25 grammos aranyláncához egy 15 grammos köves függelék véve összesen 40 gramm nálam 34 frt 50 krajczárba kerül.

14 kar. arany pecsétgyűrű frt 6.80
Uj aranyból 6 kar. frt 3.50
Double arany frt 1.50
Mértékül elezendő egy papírszallag.

Ugyanez erősebb 9 frt. Ugyanez arany szeg. 12 frt. Tulla ezüst ankre-rem. dupla fedéllel 12 frt. Valódi 14 kar. arany ankre-rem. óra 24 frt. Dupla fedéllel 35 frt. Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve bárkinek küldetik.

Valódi ezüst rem. óra frt 5.—
Dupla fedéllel frt 7.—
Valódi ezüst ankre-rem. dupla fedéllel frt 8.—

1553/902. Tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A varannói kir. járásbíró mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. államkincstár végrehajthatóan Hvizsdzák János és neje végrehajtást szenvedők elleni 21 kor. 11 fillér tökéletes és járuléka iránti végrehajtási ügyében a sátorlajajhelyi kir. törvényszék a varannói kir. járásbíró területe levő Szacsur község határában fekvő a szacsuri 88. sz. tjkvben A I. 1. sorsz. a felvett és végrehajtást szenvedettek nevében írt 288—89. hr. sz. 97 ölet tevő talajtulajdonjogra 466. korona kiküldési árban és a szacsuri 90. sz. tjkvben A. 1. sorsz. alatt felvett s ugyanazok nevében írt 287. hr. sz. 154 ölet tevő talajtulajdonjogra az árverést 466 koronában ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi augusztus hó 26-ik napján d. e. 10 órakor Szacsur község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési árban alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 46 korona 66 fillér és 46 korona 66 fillért bántépénél készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bántépénél a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított száályszerü elismervény: ászolgálatni.

Kelt Varannón, a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál 1902. évi június 10-én.

Kir. jbró helyett:

Lovik Gusztáv,
kir. aljbró.

